

عنوان مقاله:

هفت رذیله اخلاقی در کلیله و دمنه و مقایسه آن با آثار شکسپیر

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 12، شماره 48 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

علیرضا رحیمی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

علی محمد پشت دار - عضو هیئت علمی گروه زبان و ادبیات دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

هد از این نوشتار شناخت رذایل اخلاقی و تاثیر آن بر سرنوشت انسان در اجتماع و زندگی فردی او است. رذیله به صفت و عادت و عملی گویند که مان شناخت عالی و حقیقی خداوند و بندگی او و برخورد مثبت با سایر بندگان خداوند توسط انسان می شود. رذیلت اخلاقی که از آن با عبارات متفاوتی همچون فعل غیر اخلاقی در مقابل فعل اخلاقی یاد می شود در ادیان و مکاتب مختلف انواع گوناگونی دارد که در دین مسیحیت با هفت گناه کبیره شناخته می شوند. روشی که در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته توصیفی تحلیلی است و این پژوهش بزه شیوه تحلیل محتوا و توصیف داده ها انجام گرفته است. از نتایج قابل پیش بینی در این پژوهش می توان به تاثیر رذایل اخلاقی (هفت گناه کبیره) بر سرنوشت قهرمانان داستان در کتب مورد بررسی شده اشاره کرد. یکی از نقاط مشترک دو کتاب کلیله و دمنه و شکسپیر هفت رذیله اخلاقی، طم، حسادت، غرور، خشم، شهوت، شکمبارگی و کاهلی، می باشد.

کلمات کلیدی:

آثار شکسپیر، کلیله و دمنه، هفت رذیله اخلاقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/994040>

